

ABSTRAKT

Magisterská diplomová práce je věnována Ivanu Škapovi a jeho dramaturgické práci na původních rozhlasových hrách v Československém rozhlase v letech 1977–1984. Na jeho osudu jsou demonstrovány některé tragické aspekty doposud málo popsaného a komplikovaného období normalizace v Československém rozhlase, i každodenní rozhlasová praxe v oddělení rozhlasových her ve sledovaném období. Klíčovým bodem práce je rozsáhlá kauza kolem původní rozhlasové hry Jiřího Justa **Klauni a vlastenci**. Detailní rozbor kauzy je modelovým příkladem fungování instituce v totalitním zřízení a následných dopadů na osud jednotlivce. Invenční dramaturgická práce Ivana Škapy je zasazena do kontextu dramatické tvorby dané doby a na analýze hry **Klauni a vlastenci** a jejím střetu s normalizační censurou jsou postihnuty i nelehké podmínky práce dramaturga v daném období. Diplomová práce se opírá o dostupné prameny a literaturu k danému období, jež bylo nezbytné konfrontovat s výzkumnou metodou oral history.